

Samostatné pátrání v osadách a domovní prohlídka průběhem jeho vykonané nespadají však v obor lesní služby. Hajný není k nim ani formálně oprávněn a nepožívá při nich zvláštní ochrany §§ 68, 81, 312, 314 tr. zák. Dle zjištění nalézacího soudu vykonávali hajní G. a B. domovní prohlídky, o které jde, dne 26. února 1920 v obci V. za účelem zjištění, kdo se krádeže dříví, předešlého dne v lese »Hůrka« u V. spáchané, účastnil; tedy nikoliv u stíhání určitého pachatele při činu samém přistiženého, za účelem zabavení věcí, s nimiž se dal na útěk, nýbrž od činu časově a místně zcela odděleně za účelem vypátrání a usvědčení neznámých pachatelů. Nebyli dle toho, jak dovedeno, k nim ani formálně oprávněni. Rozkaz nadřízeného jim lesního úřadu, t. j. soukromé správy soukromých lesů nemohl jim zjednatí oprávnění, dle zákona se jim nedostávajícího. Opačný náhled nalézacího soudu, že vykonávali, plnice tento rozkaz, svou službu jako přísežní hajní, tedy jako osoby v §u 68 tr. zák. jmenované, přičí se správnému výkladu zákona. Výrok prvě stolice na tomto nesprávném použití zákona spočívající, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem §u 81 a přestupkem §u 312 tr. zák. — je zmatečným dle čís. 9 písm. a) §u 281 tr. ř. — Bylo jej zrušiti a s ním i výrok o trestu a výroky s tím související. Z obžaloby pro přestupek §u 312 tr. zák. bylo stěžovatele dle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostiti, jelikož této skutkové podstaty z uvedených důvodů tu není a soukromá obžaloba osobami, jichž se urážky týkají, podána nebyla. Ze skutkového podkladu obžaloby zbývá ublížení na těle Josefu B-ovi. Ježto však skutková zjištění nalézacího soudu nestačí k posouzení, jakého rázu bylo toto ublížení, bylo věc vrátiti k novému projednání a rozhodnutí v tomto směru a přikázati ji okresnímu soudu místně příslušnému, jelikož přichází v úvahu již jen skutková podstata §u 411, nebo §§ 8, 411, či § 431 tr. zák.

Čís. 1375.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Způsobilost stupňovati cenu předmětu potřeby jest s řetězovým obchodem již pojmově spojena a netřeba ji zjišťovati, ani jde-li o věci kradené.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1923, Kr II 797/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalované do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Novém Jičíně ze dne 13. září 1922, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem řetězového obchodu dle §u 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n.

Důvody:

Zmatečnou stížnost dovolává se zmatku č. 9 písm. a) §u 281 tr. ř., dovozujíc, že tu není skutkové podstaty řetězového obchodu, jelikož jde o tabák ukradený, na převodu jeho účastnili se pouze činitelé dva, totiž zloděj, který stěžovatelce tabák prodal a stěžovatelka,

a jelikož ceny kuřiva, státem upravené, nebyly zvýšeny. K vývodům těm nelze přisvědčiti. Nezáleží na tom, že i při řádném převodu kuřiva z továrny na spotřebitele jsou činnými mezičlánky dva, totiž hlavní sklad a trafika. Budiž připuštěno, ač to rozsudek první stolice nezjišťuje, vzhledem ku zprávě továrny na tabák, že tabák, z něhož stěžovatelka zhotovila cigarety V-em prodávané, byl z některé tuzemské továrny ukraden, nebylo však stěžovatelkou při hlavním přelíčení tvrzeno a není tu ani ničeho, co by poukazovalo na to, že tabák odcizil sám onen muž, jenž jej stěžovatelce prodal; není proto vyloučeno, že byl zbytečným mezičlánkem již dodatel stěžovatelčin. Není sporu, že dodatel stěžovatelčin mohl prodati tabák přímo samospotřebitelům a, koupila-li stěžovatelka tabák od onoho muže za účelem dalšího zcizování se ziskem, vsunuila se tím zcela zbytečně do přechodu zboží a spolupůsobila nad to, neprodavši cigarety sama, vědomě k tomu, že se do přechodu tabáku (cigaret) vsunul další mezičlánek v osobě V-a, jehož činnost byla zbytečná a jehož odměna stupňovala cenu cigaret bezprávně. Právem proto pokládá soud nalézací stěžovatelku za překupnici přebytečnou a zboží zbytečně zdražující. Že zdražující účinek nemohl nastati co do všeho zboží druhu, jakým se bezprávně pachatelem obchoduje, jest s hlediska zákona nezávažno. Stačí, mohl-li nastati, nebo nastal-li skutečně zákonem stíhaný účinek co do ceny onoho třebaš omezeného a nepatrného množství zboží, které činnost pachatelova zasáhla. Nezáleží tudíž na tom, že ceny kuřiva, řádným obchodem spotřebitelům dodávaného, nebyly a nemohly činností stěžovatelčinou býti zvýšeny, jelikož jsou státem stanoveny a pro řádný obchod závazny. Způsobilst, stupňovati cenu předmětu je s řetězovým obchodem již pojmově spojena, netřeba ji zvláště zjistiti a způsobilst tato není vyloučena ani v případě, když jde o zboží kradené. I cena takového zboží může býti postupnými, zbytečnými meziprodeji zvýšena nad úroveň cen přiměřených, t. j. nad ceny, za které zboží se dodává spotřebitelům obchodem řádným, který uplatňuje nad náklady výrobní jen mírný zisk a režijní náklady, pro převod zboží nutné neb alespoň účelné. Že se tak stalo, pokud se týče mělo státi i v tomto případě činností stěžovatelčinou, vyplývá z toho, že dle posudku činí cena tabáku, o který jde, 117 Kč a cena jedné cigarety 13 h, kdežto cigarety byly by se V-em se svolením stěžovatelčiným prodávaly po 25 h, takže by byla stěžovatelka za 800 cigaret utřžila 200 Kč — mimo to ještě V. získal 100 cigaret v ceně nejméně 13 Kč. Jelikož pak stěžovatelka měla mimo nákupní cenu 40 Kč za tabák jen nepatrné výlohy (na dutinky) a nepatrnou námahu (cpaním cigaret), jest zřejmo, že byla by aspoň převalná část rozdílu mezi výtěžkem 200 Kč a cenou, jinak přiměřenou, 117 Kč — zdražovala cigarety bezprávně na úkor odběratelů V-ových.

Čís. 1376.

**K pojmu příčinnosti mezi zaviněním (§ 335 tr. zák.) a úrazem.
Zavinění brzdařů na železničním neštěstí, ježto neutáhli včas brzdy.**

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1923, Kr I 1035/22.)